

Euroopan unionin virallinen lehti

C 30

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

52. vuosikerta

6. helmikuuta 2009

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot</i>	
	LAUSUNNOT	
	Euroopan keskuspankki	
2009/C 30/01	Euroopan keskuspankin lausunto, annettu 5 päivänä joulukuuta 2008, ehdotuksesta direktiiviksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta (CON/2008/84)	1
	II <i>Tiedonannot</i>	
	EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDONANNOT	
	Komissio	
2009/C 30/02	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	10
2009/C 30/03	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta	14
2009/C 30/04	Komission tiedonanto tiettyjen yhteisön maatalousalan säädösten vanhentumisen virallisesta tunnustamisesta	18
2009/C 30/05	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	23

FI

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

Komissio

2009/C 30/06	Euron kurssi	24
--------------	--------------------	----

V *Ilmoitukset*

KILPAILUPOLITIIKAN TOIMEENPANOON LIITTYVÄT MENETTELYT

Komissio

2009/C 30/07	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.5465 — Orkla/Sapa) — Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	25
2009/C 30/08	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.5459 — Alcoa/Elkem Aluminium) — Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	26

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot)

LAUSUNNOT

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 5 päivänä joulukuuta 2008,

ehdotuksesta direktiiviksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta

(CON/2008/84)

(2009/C 30/01)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 30 päivänä lokakuuta 2008 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ (jäljempänä 'direktiiviehdotus').

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohtaan yhdessä 105 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja neljännen luetelmakohdan kanssa, sillä direktiiviehdotus koskee Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) perustehtäviä, nimittäin yhteisön rahapolitiikan määrittelyä ja toteuttamista ⁽²⁾ sekä maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan edistämistä. EKP:n toimivalta perustuu myös perustamissopimuksen 105 artiklan 5 kohtaan, jonka mukaan EKPJ myötävaikuttaa luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

Yleiset huomautukset

Direktiiviehdotuksen tavoitteena on avata markkinat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden suorittamaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskua varten; näihin liikkeeseenlaskijoihin sovellettavat vakavaraisuussäännöt ovat kevyemmät kuin vastaavat luottolaitoksiin sovellettavat säännöt. EKP tukee sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/46/EY ⁽³⁾ uudelleentarkastelua, sillä se merkitsee sen seikan tunnustamista, että direktiivi 2000/46/EY ei ole täysin linjassa markkinoiden nykyisten koskevien odotusten kanssa sähköisen rahan liikkeeseenlaskun osalta. Samaan aikaan EKP on erittäin huolissaan ehdotuksesta muuttaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden oikeudellinen määrittelmä

⁽¹⁾ KOM(2008) 627 lopullinen.

⁽²⁾ Tältä osin merkitystä on myös Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKPJ:n perussääntö') 5 artiklaan perustuvalla EKP:n toimivallalla, sillä direktiiviehdotus vaikuttaa euroalueen rahapolitiikan määrittelyä ja toteuttamista varten suoritettavaan tilastotietojen keruuseen.

⁽³⁾ EYVL L 275, 27.10.2000, s. 39.

luottolaitoksista rahoituslaitoksiksi luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu teksti) 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY⁽¹⁾ olevan määritelmän mukaisesti, sillä muutoksella voi olla laaja-alaisia, rahapolitiikan toteuttamisen kannalta merkittäviä seurauksia. Samalla direktiiviehdotus herättää kysymyksiä valvonnan näkökulmasta, sillä siinä kevennetään sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin sovellettavaa valvontajärjestelmää, mutta samanaikaisesti laajennetaan niiden harjoittaman liiketoiminnan alaa. Edellä mainittuja seikkoja käsitellään tarkemmin jäljempänä.

Erityiset huomautukset

1. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden oikeudellinen luonne

1.1 Jotta voidaan arvioida direktiiviehdotuksen vaikutuksia, on tärkeää ensin ymmärtää sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden oikeudellinen luonne. Tässä yhteydessä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat määritellään direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan direktiivissä 2000/46/EY tarkoitetuksi luottolaitoksiksi. Direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdan määritelmän mukaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla tarkoitetaan 'yritystä tai muuta oikeushenkilöä, joka ei ole direktiivin 2000/12/EY (nykyisin direktiivi 2006/48/EY) 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu luottolaitos ja joka laskee liikkeeseen sähköisen rahan muodossa olevia maksuvälineitä'. Direktiiviehdotuksen 17 artiklan 1 kohdassa poistetaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat edellä mainitun luottolaitoksen määritelmän piiristä ja luokitellaan ne direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 5 kohdan mukaisiksi rahoituslaitoksiksi. Kuitenkin kun otetaan huomioon, minkä tyyppistä toimintaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat voivat direktiiviehdotuksen nojalla harjoittaa, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden oikeudellinen luonne vastaisi edelleen luottolaitosten oikeudellista luonnetta. Tämä päätelmä perustuu analyysiin luottolaitoksen määritelmästä direktiivin 2006/48/EY 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan, jossa luottolaitoksella tarkoitetaan 'yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa'.

1.2 "yritys"

"Yritys" on termi, jota käytetään perustamissopimuksen kilpailua koskevien sääntöjen yhteydessä⁽²⁾. Kun termiä ei ole määritelty perustamissopimuksessa, sen merkitys on yleisesti vahvistettu yhteisön oikeudessa siten, että se kattaa kaupallista⁽³⁾ tai taloudellista toimintaa harjoittavat luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt niiden oikeudellisesta asemasta tai rahoitustavasta riippumatta⁽⁴⁾. Direktiiviehdotuksen 2 artiklan 1 kohdan määritelmän mukaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla tarkoitetaan 'oikeushenkilöä, jolle on myönnetty sähköisen rahan liikkeeseen laskemiseen oikeuttava toimilupa'. Näin ollen täyttyy luottolaitoksen määritelmän ensimmäinen vaatimus, joka edellyttää liikkeeseenlaskijan olevan "yritys". Lisäksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden suorittama sähköisen rahan liikkeeseenlasku ja yleisesti muiden maksupalvelujen tarjoaminen direktiiviehdotuksen 8 artiklassa tarkoitettulla tavalla voidaan epäilemättä katsoa kaupalliseksi ja taloudelliseksi toiminnaksi.

1.3 "joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia ja muita takaisin maksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa"

Kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, on selvää, että "talletusten vastaanottaminen yleisöltä ja luottojen myöntäminen kuuluvat luottolaitosten perustoimintoihin"⁽⁵⁾. Huomiota kiinnitetään tällaiseen liiketoimintaan liittyvien kahden näkökohdan kumulatiiviseen luonteeseen, eli siihen, että niiden tulee kummankin esiintyä, jotta luottolaitos kuuluisi direktiivin 2006/48/EY mukaisen määritelmän piiriin. On kuitenkin riittävää, että yrityksellä on oikeus sääntöjensä mukaan harjoittaa näitä kahta toimintaa; välttämätöntä ei ole, että se tosiasiaa harjoittaa kumpaakin toimintaa samanaikaisesti tai että se ylipäätään käytännössä edes harjoittaa niitä⁽⁶⁾. Tässä yhteydessä on ratkaisevaa, onko laitoksella lain nojalla oikeus harjoittaa kyseistä toimintaa. Näitä tekijöitä arvioidaan jäljempänä yksityiskohtaisemmin.

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1. Ks. direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohta ja 5 artikla.

⁽²⁾ Ks. Usher, J. A., *The Law of Money and Financial Services in the EC*, toinen painos, Clarendon Press, Oxford, 2000, s. 116.

⁽³⁾ Perustamissopimuksen 85 artiklan mukaiseen menettelyyn liittyvä, 23 huhtikuuta 1986 tehty komission päätös 86/398/ETY (IV/31.149 — Polypropeeni (EYVL L 230, 18.8.1986, s. 1)).

⁽⁴⁾ Asia C-41/90, Höfner ja Elser v. Macroton (Kok. 1991, s. I-1979; Kok. Ep. I, s. 147); asia T-319/99, Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) v. Euroopan yhteisöjen komissio (Kok. 2003, s. II-357).

⁽⁵⁾ Asia C-442/02, Caixa-Bank France v. Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Kok. 2004, s. I-8961), 16 kohta.

⁽⁶⁾ Ks. Clarotti, P., *The Harmonization of Legislation relating to Credit Institutions*, *Common Market Law Review*, Vol. 19, No. 2, Kluwer Law International, 1982, s. 249 ja Verheugd, P., *Definition of credit institution*, *Banking and EC Law Commentary*, toim. M. van Empel ja R. Smits, Kluwer Law International, Deventer, 1992, s. 17.

1.4 "vastaanottaa talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja"

1.4.1 Direktiiviehdotuksen 8 artiklan 2 ja 3 kohdassa kielletään sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita ottamaan vastaan talletuksia. Vaikka direktiivissä 2006/48/EY ei ole talletusten vastaanottamista koskevaa määritelmää, yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut laajasti direktiivin 2006/48/EY mukaista talletusten ja muiden takaisin maksettavien varojen käsitettä ja todennut, että "ilmaisulla 'muut takaisin maksettavat varat' tarkoitetaan niiden rahoitusvälineiden, joiden luonteeseen kuuluu erottamattomasti se ominaisuus, että ne ovat takaisin maksettavia, lisäksi myös niitä rahoitusvälineitä, joiden luonteeseen ei kuulu erottamattomasti se, että ne maksetaan takaisin, mutta joiden osalta sovitaan maksajan varojen takaisinmaksusta" ⁽¹⁾. Asiaan ei vaikuta se, onko nämä varat saatu talletuksina vai muussa muodossa, kuten "laskemalla jatkuvasti liikkeeseen joukkovelkakirjoja tai muita vastaavia arvopapereita" ⁽²⁾, kuten direktiiviä 2006/48/EY edeltäneessä direktiivissä todetaan. Näin ollen "kaikki rahojen vastaanottaminen voi olla talletusten vastaanottamista koskevaa toimintaa (laajassa merkityksessä), jos vastaanotetut varat on maksettava takaisin. Tältä osin merkitystä ei ole sillä, onko takaisinmaksamista koskeva velvollisuus olemassa silloin, kun varat otetaan vastaan (jolloin ne ovat kyseisen maksutapah-tuman 'olennainen' osa), vai onko tällainen velvoite ainoastaan seurausta sopimukseen perustuvan oikeuden syntymisestä" ⁽³⁾. Talletusten vastaanottamista asianmukaisesti tulkittaessa "on kysyttävä, miten laajasti säästöjä on suojattava ja miten tulkitaan 'luottoliiketoiminnan' tunnuspiirteitä niiden riskien valossa, joita pidetään merkittävänä talletusten palauttamisen turvaamisen kannalta. Tämä johtaa sekä talletusten vastaanottamista koskevan liiketoiminnan että luoton käsitteiden laajaan tulkin-taan" ⁽⁴⁾.

1.4.2 Edellä olevan johdosta on huomautettava, että direktiivin 2000/46/EY johdanto-osan 8 kappaleessa todetaan, että "[s]ähköistä rahaa vastaan yleisöltä vastaanotetut varat, joista syntyy saatava liikkeeseen-laskijalla olevalle tilille, on talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottamista". Direktiiviehdotuksen mukaan tällainen varojen vastaanottaminen ei enää muodostaisi talletusta tai muita takaisin maksettavia varoja. Tähän muutokseen ei ole direktiiviehdotuksen perusteluissa mainittu syytä, vaikkakin yleisenä pyrkimyksenä näyttää olevan direktiivin 2000/46/EY saattaminen yhdenmukaiseksi direktiivin 2007/64/EY ⁽⁵⁾ kanssa. Kuten on jo todettu maksupalveluja sisämarkki-noilla koskevasta direktiiviehdotuksesta 26 päivänä huhtikuuta 2006 annetussa lausunnossa CON/2006/21 ⁽⁶⁾, EKP katsoo, että varojen vastaanottaminen tällä tavoin on talletusten vastaanotta-mista. Tämä johtuu siitä, että varojen pitämisen ajanjaksoa ei ole rajoitettu ja liikkeeseenlaskija voi maksaa korkoa vastaanotetuille varoille. Erityisesti koron maksamisen osalta yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että "[k]un luottolaitokset, jotka ovat ulkomaisen yhtiön tytäryhtiöitä, pyrkivät tulemaan jäsenvaltion markkinoille, kilpailun harjoittaminen avistatilleille maksettavan korkokannan avulla on siten yksi tämän tavoitteen kannalta kaikkein tehokkaimmista menetelmistä. Kyseisten tytäryhtiöiden toiminnan harjoittamista ja niiden kehittämistä koskeva rajoitus, joka perustuu riidanalaiseen kieltoon (kieltoon avistatilleille maksettavista koroista), on merkittävä varsinkin kun tiedetään, että talletusten vastaanottaminen yleisöltä ja luottojen myöntäminen kuuluvat luottolaitosten perustoimintoihin" ⁽⁷⁾.

1.4.3 Lopuksi sen väitteen kannalta, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat edelleen ottavat vastaan talle-tuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja, ratkaisevaa on se, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille maksetut varat ovat lunastettavissa direktiiviehdotuksen 5 artiklan nojalla, jonka mukaan varat on maksettava pyydettyä takaisin sähköisen rahan haltijalle nimellisarvostaan.

1.5 "yleisöltä"

Laitoksen tulee toimintaa harjoittaessaan ottaa talletuksia "yleisöltä". Vaikka yhteisöjen tuomioistuin ei ole oikeuskäytännössään suoraan käsitellyt direktiivin 2006/48/EY mukaiseen luottolaitoksen määritelmään sisältyvää termiä "yleisö", useat oikeusoppineet ovat ottaneet kantaa kyseisen termin merkitykseen direktiivin 77/780/ETY 1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisen luottolaitoksen määri-telmän yhteydessä, joka on kopioitu sellaisenaan direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 alakohdan

⁽¹⁾ Ks. asia C-366/97, *Massimo Romanelli* (Kok. 1999, s. I-855).

⁽²⁾ Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 12 päivänä joulukuuta 1977 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 77/780/ETY (EYVL L 322, 17.12.1977, s. 30) johdanto-osan viides perustelukappale.

⁽³⁾ Ks. Bornemann, Alexander, *Abridged Opinion on the Concept of the Credit Institution in the Directives of the European Community Relating to Bank Regulation and Supervision*, s. 11. Saatavissa PDF-tiedostona verkko-osoitteessa: <http://www.money-advice.net/media.php?id=234>

⁽⁴⁾ *Ibid.*

⁽⁵⁾ Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivin 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13 päivänä marraskuuta 2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽⁶⁾ EUVL C 109, 9.5.2006, s. 10.

⁽⁷⁾ Ks. edellä mainittu asia C-442/02, *Caixa-Bank France v. Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie*, 14 ja 16 kohta.

a alakohtaan. On tunnustettava, että ”ensimmäisen pankkidirektiivin hyväksymisen aikaan luottolaitosten toiminnan vakauden valvonnan ensisijaisena tavoitteena oli suojella tallettajia ja säästäjiä. Tästä syystä yritystä, joka hankkii varansa pankkien välisillä markkinoilla luottolaitoksilta tai toisilta ammatillisilta markkinaosapuolilta, kuten institutionaalisilta sijoittajilta ja vakuutusyhtiöiltä, ei voida katsoa luottolaitokseksi”⁽¹⁾. Näin ollen ”laitokset, jotka ovat aktiivisia vain pankkien välisillä markkinoilla eivät täytä EY:n lainsäädännön mukaista luottolaitoksen määritelmää, koska ne eivät vastaanota varoja yleisöltä”⁽²⁾. Tästä voidaan päätellä, että ”yleisön” käsite kattaa luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden katsotaan tarvitsevan suojaa lain nojalla, kun taas yhteisöjen (esimerkiksi vain pankkien välisillä markkinoilla toimintansa rahoittavat yhteisöt), jotka eivät tätä suojaa tarvitse, ei katsota kuuluvan termin ”yleisö” soveltamisalan piiriin. Näin ollen luottolaitoksen määritelmää sovellettaessa yleisöksi luokitellaan kaikki muut oikeushenkilöt tai luonnolliset henkilöt kuin luottolaitokset tai rahoituslaitokset. Siten sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoista puhuttaessa sähköisen rahan haltijat on katsottava yleisöksi, jolta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat vastaanottavat varoja.

1.6 ”myöntävät luottoja omaan lukuunsa”

Direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoimintaan sovelletaan rajoituksia, ja sen ulkopuolelle suljetaan nimenomaisesti luoton myöntäminen missään muodossa. Kun luottolaitosten liiketoiminta käsittää talletusten ottamisen ja luoton myöntämisen, voitaisiin väittää, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat eivät tällä hetkellä täytä kriteerejä talletusten vastaanottamisesta ja luoton myöntämisestä ja että ne voidaan katsoa luottolaitokseksi ainoastaan direktiivissä 2006/48/EY olevan määritelmän nojalla. Kuitenkin riippumatta direktiiviehdotuksen sisältämästä kiellostä, jonka mukaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat eivät voi ottaa vastaan talletuksia, ne tosiasiallisesti edelleen ottavat vastaan talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja. Lisäksi ne täyttävät edelleen muut luoton myöntämistä koskevat kriteerit. Tarkemmin sanottuna sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoilla on direktiiviehdotuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan oikeus luoton myöntämiseen, kun ne tarjoavat tiettyntyyppisiä maksupalveluja⁽³⁾. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin, jotka haluavat myöntää tällaisen luoton, sovelletaan kuitenkin kieltämättä useita erityisiä ehtoja⁽⁴⁾.

- 1.7 Direktiivissä 2006/48/EY oleva luottolaitoksen määritelmä liittyy harjoitettavan liiketoiminnan luonteeseen eikä toimintaa harjoittavan yksikön luonteeseen⁽⁵⁾. Riippumatta siitä, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat eivät direktiiviehdotuksen mukaan enää olisi luottolaitoksia ja huolimatta siitä, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita koskee kielto ottaa vastaan talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja, tältä osin näyttää selvältä, että ne tosiasiallisesti edelleen ottavat vastaan tällaisia talletuksia. Tarkemmin sanottuna vastaanotettuja varoja voidaan pitää toistaiseksi, kunnes sähköisen rahan haltija vaatii lunastamista, ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat voivat maksaa korkoa vastaanotetuille varoille. Lisäksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat täyttävät edelleen muut luottolaitosten toimintaa koskevat kriteerit. Oikeudellisesta näkökulmasta näyttäisi näin ollen siltä, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijaan, siten kuin se on määritelty direktiiviehdotuksessa, liittyy luottolaitoksia muistuttavia ominaisuuksia jopa enemmän kuin tällä hetkellä, sillä talletusten vastaanottamista koskeva toiminta pysyy muuttumattomana ja rajoitettu luottojen myöntäminen sallitaan tulevaisuudessa. Edellä oleva

⁽¹⁾ Verheugd, P., *Definition of credit institution, Banking and EC Law Commentary*, M. van Empel ja R. Smits (toim.), Kluwer Law International, Deventer, 1992, s. 23.

⁽²⁾ Dasse, M., Isaacs, S. ja Penn, J., *EC Banking Law*, 2. painos, Lloyd's of London Press, 1994, s. 19.

⁽³⁾ Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoilla on lupa tarjota maksupalveluja, joihin viitataan direktiivin 2007/64/EY liitteen 4, 5 ja 7 kohdassa: i) maksutapahtumien toteuttaminen suoraveloitusten, maksukorttitapahtumien ja tilisiirtojen muodossa, kun varojen katteena on maksupalvelunkäyttäjän luottosopimus; ii) maksuvälineiden liikkeeseenlasku ja/tai tapahtumavyytitys; ja iii) langattomien maksutapahtumien toteuttaminen, kun palveluntarjoaja toimii välittäjänä tavaroiden ja palveluiden toimittajan puolesta.

⁽⁴⁾ Direktiiviehdotuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa viitataan direktiivin 2007/64/EY 16 artiklan 3 ja 5 kohtaan, mikä merkitsee, että a) luotto on liitännäinen, ja se myönnetään yksinomaan maksutapahtuman toteuttamisen yhteydessä; b) luotto on maksettava takaisin ajassa, joka ei saa olla pidempi kuin 12 kuukautta; c) luottoa ei saa myöntää varoista, jotka on vastaanotettu tai joita säilytetään maksutapahtuman toteuttamista varten; d) sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla on aina myönnettyjen luottojen kokonaismäärään nähden tarvittavat omat varat, jotka valvontaviranomainen on hyväksynyt ja e) luotto on kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä koskevan muun sovellettavan yhteisön lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön mukainen.

⁽⁵⁾ Ks. Usher, J. A., *The Law of Money and Financial Services in the EC*, toinen painos, Clarendon Press, Oxford, 2000, s. 116.

huomioon ottaen on todettava, että luottolaitoksen määritelmän kehittämisen yhteydessä oikeusopineet ovat todenneet, että "alalla on noudatettava yhteistä lähestymistapaa kilpailun vääristymisen välttämiseksi; vääristymiä ilmenee jos yritykset, jotka ovat periaatteessa samanlaisia ja harjoittavat samaa tai vähintään hyvin samanlaista toimintaa, kuuluvat yhdessä maassa hallinnollisen valvonnan alaisuuteen mutta ovat toisessa maassa siitä vapautettuja" ⁽¹⁾. Keskuspankin näkökulmasta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat kuuluvat rahaa liikkeeseen laskevaan sektoriin, ja yhtäläisten toimintaedellytysten toteutuminen luottolaitosten kesken olisi jatkuvasti varmistettava direktiivissä 2006/84/EY määritellyllä tavalla ⁽²⁾.

2. Rahapolitiikka

- 2.1 EKP:n perussäännön 19.1 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaan EKP voi rahapolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi vaatia jäsenvaltioihin sijoittautuneita luottolaitoksia pitämään vähimmäisvarantoa EKP:ssa ja kansallisissa keskuspankeissa. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat kuuluvat, kun otetaan huomioon niiden asema luottolaitoksina, eurojärjestelmän ⁽³⁾ varantovelvoitteiden piiriin vähimmäisvarantojen soveltamisesta 12 päivänä syyskuuta 2003 annetussa asetuksessa EKP/2003/9 ⁽⁴⁾ tarkemmin säädettyllä tavalla. Vähimmäisvarannot ovat tärkeä väline rahapolitiikan toteuttamisessa, eli ohjattaessa lyhyitä korkoja, ja varantovelvoite voidaan asettaa vain luottolaitoksille. Sen vuoksi direktiivin 2006/48/EY sisältyvä luottolaitoksen määritelmä on EKP:n ja kansallisten keskuspankkien kannalta merkittävä.
- 2.2 Mikäli sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat eivät enää kuuluisi luottolaitoksen määritelmän piiriin, kuten direktiiviehdotuksen 17 artiklan 1 kohdassa ehdotetaan, muutoksella olisi keskuspankin näkökulmasta laajalle ulottuvia seurauksia. Kun sähköinen raha voi korvata pankkien tarjoamat maksuvälineet (maksukorttitapahtumien muodossa), tällaisten maksuvälineiden tarjoajina olisivat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, joihin ei enää sovelleta varantovelvoitteita. Tältä osin olisi vältettävä epäjohtomukainen kohtelu sellaisten maksuvälineiden kesken, jotka ovat monella tavoin jokseenkin samanlaisia.
- 2.3 Lisäksi saldojen siirtäminen sähköisen rahan ja pankkitilien välillä vaikuttaisi pankkien likviditeettitilanteeseen ja voisi monimutkaistaa rahapolitiikan toteuttamista. Nykyiset sähköisen rahan määrät ovat liian pieniä, jotta niistä aiheutuisi tältä osin ongelmia, mutta sähköisen rahan hallussapidon nopea kasvupotentiaali on tulevaisuudessa mahdollinen, kuten direktiiviehdotukseen sisältyvässä vaikutusten arvioinnissa ennakoidaan tapahtuvan niiden väljentyvien lainsäädännöllisten edellytysten seurauksena, joita sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin sovellettaisiin direktiiviehdotuksen tultua hyväksytyksi. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden uudelleenluokittelusta rahoituslaitoksiksi direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti seuraisi se, että niihin ei enää sovellettaisi EKP:n perussäännön 19.1 artiklan mukaisia varantovelvoitteita. Tämä tilanne sekä käteisen mahdollinen korvautuminen merkittävässä määrin sähköisellä rahalla vaikuttaisivat EKP:n näkemyksen mukaan merkittävästi pankkisektorin likviditeettitilanteeseen. Sen johdosta eurojärjestelmän rahapolitiikan toteuttaminen vaikeutuisi ja rahapolitiikan tulokset olisivat epävarmempia.
- 2.4 Yhteenvetona voidaan todeta, että rahapolitiikan näkökulmasta esitetyt perusteet tukevat vahvasti sitä, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat luokiteltaisiin edelleen luottolaitoksiksi toisin kuin direktiiviehdotuksessa ehdotetaan. Tältä osin EKP on sillä kannalla, että edellä mainitut rahapolitiikkaan liittyvät huolenaiheet ovat selkeästi painavampia kuin direktiiviehdotuksen taustalla olevat perustelut sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin sovellettavan sääntelykehyksen yhdenmukaistamisesta niiden säännösten kanssa, joita sovelletaan direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 4 kohdassa määriteltyihin maksulaitoksiin, jotka eivät kuulu luottolaitoksen määritelmän piiriin ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Ks. Clarotti, P., *The Harmonization of Legislation relating to Credit Institutions*, *Common Market Law Review*, Vol. 19, No. 2, Kluwer Law International, 1982, s. 248.

⁽²⁾ Tämä näkemys on yhdenmukainen niiden neuvojen kanssa, jotka EKP esitti elokuussa 1998 julkaisemassaan sähköistä rahaa koskevassa raportissa ("Report on electronic money"); raportissa esitettiin, että tuolloin sovellettua pankkidirektiiviä olisi muutettava, jotta varmistettaisiin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden kuuluminen luottolaitosten määritelmän piiriin. Lisätietoja on saatavissa EKP:n verkkosivuilta osoitteesta: www.ecb.europa.eu

⁽³⁾ Eurojärjestelmään kuuluvat EKP ja euron käyttöön ottaneiden jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit.

⁽⁴⁾ EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10.

⁽⁵⁾ Ks. EKP:n lausunnon CON/2006/21 5.1 kohta, jossa EKP esittää, että maksulaitosten tulisi kuulua luottolaitosten määritelmän piiriin ja toteaa, että "[m]ikäli maksulaitoksilla on oikeus pitää hallussaan varoja, joita sekä taloudelliselta että oikeudelliselta kannalta tarkasteltuna on pidettävä talletuksina, vaikka niitä ei direktiiviehdotuksen mukaan luonnehdita sellaisiksi, riskit ovat samaa tasoa kuin luottolaitoksia tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita koskevat riskit. Riskiä suojaustoimien pitäisi vastaavasti olla samaa tasoa kuin se, jota sovelletaan luottolaitoksiin ja/tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin. Tästä seuraa, että maksupalvelujen tarjoaminen tulisi mieluiten rajoittaa luottolaitoksiin tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin. Näin varmistettaisiin riittävä suoja kuluttajien varoille, sekä terve rahoitustoiminta, minkä vuoksi EKP pitää tätä lähestymistapaa parhaimpana."

- 2.5 EKP pitää myönteisenä, että direktiiviehdotuksen 5 artiklassa suurelta osin säilytetään direktiivin 2000/46/EY 3 artiklaan sisältyvät lunastettavuutta koskevat edellytykset. Lunastettavuus on keskuspankin näkökulmasta ydinkysymys. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoilla tulisi sen vuoksi olla lakiin perustuva velvollisuus lunastaa sähköinen raha keskuspankkirahaa vastaan nimellisarvosta sähköisen rahan haltijan pyytessä. Luottamus sähköiseen rahaan tehokkaana ja luotettavana kolikoiden ja setelien korvaajana voidaan säilyttää vain, jos varmistetaan, että sähköisen rahan haltija voi muuntaa sähköisen rahan arvon seteleiksi tai pankkirahaksi. Rahapolitiikan näkökulmasta lunastettavuuden vaatimus on välttämätön pyrittäessä muun muassa säilyttämään rahan tehtävä laskentayksikkönä, säilyttämään hintavakaus siten että estetään sähköisen rahan rajoitukseton liikkeeseenlasku ja turvataan EKP:n mahdollisuus likviditeettitilanteen ja lyhyiden korkojen ohjaamiseen.
- 2.6 Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden suorittaman sähköisen rahan lunastamisen, kuten edellä on kuvattu, olisi tapahduttava joko laillisten maksuvälineiden muodossa tai asianomaisen sähköisen rahan haltijan suostumuksella maksujärjestelmien kautta peruuttamattomalla maksumääräyksellä, jolla hyväitetään sähköisen rahan haltijan pankkitiliä. Lunastusmaksun olisi oltava sen valuutan määräinen, jonka määräisenä sähköinen raha on laskettu liikkeeseen (¹). Tältä osin EKP huomauttaa, että direktiiviehdotuksen 5 artiklan 1 kohta merkitsee sitä, että sähköisen rahan haltija voi minä hetkenä hyvänsä pyytää "nimellisarvosta hallussaan olevan sähköisen rahan rahallisen arvon" lunastamista. Kyseinen säännös ei vastaa direktiivin 2000/46/EY 3 artiklan 1 kohdan sisältöä, jonka mukaan haltija voi valita, suorittaanko lunastus nimellisarvosta metallirahoina ja seteleinä vai tilisiirtona. Oikeudellisen selvyyden vuoksi ja säännöksen yhtenäisen toimeenpanon takaamiseksi jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä EKP ehdottaa, että direktiiviehdotuksen 5 artiklan 1 kohtaa muutettaisiin vastaavasti, jotta varmistettaisiin, että sähköisen rahan haltijalla on mahdollisuus valita haluamansa lunastustapa.
3. *Valvontaan sovellettavat säännöt*
- 3.1 Direktiiviehdotuksen 8 artiklan 1 kohdassa laajennetaan merkittävästi sen liiketoiminnan alaa, jota sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoilla on oikeus harjoittaa, verrattuna direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 5 kohtaan, jonka mukaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden muu liiketoiminta kuin sähköisen rahan liikkeeseenlasku rajoitetaan siihen läheisesti liittyvien rahoitus- tai muiden palveluiden tarjoamiseen, lukuun ottamatta luoton myöntämistä missään muodossa. Direktiiviehdotus laajentaa sallitun liiketoiminnan koskemaan seuraavia: i) direktiivin 2007/64/EY liitteessä luetellut maksupalvelut, jotka sisältävät tiettyjen luottojen myöntämisen; ii) maksujärjestelmien ylläpito; ja iii) muu liiketoiminta kuin sähköisen rahan liikkeeseenlasku. Samanaikaisesti kun sallittujen liiketoimien luetteloa laajennetaan, valvontajärjestelmää lievennetään muun muassa alentamalla merkittävästi alkupääomaa koskevia vaatimuksia ja poistamalla direktiivin 2000/46/EY 5 artiklaan sisältyvät sijoituksia koskevat rajoitukset. EKP:n käsityksen mukaan tämän perustavaa laatua olevan muutoksen perusteena on pyrkimys saattaa yhdenmukaiseksi ja lopulta integroida sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin sovellettavat lainsäädännölliset puitteet direktiivin 2007/64/EY kanssa. Samoin ehdotettu valvontajärjestelmä, joka on saatettu yhdenmukaiseksi maksulaitoksiin direktiivin 2007/64/EY nojalla sovellettavien säännösten kanssa, vastaa ehdotettua sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden määritelmän muutosta. Tätä taustaa vasten jäljempänä esitettävät näkökohdat ovat pohtimisen arvoisia.
- 3.2 Ensinnäkin EKP katsoo, että lukuun ottamatta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden ja luottolaitosten oikeutta laskea liikkeeseen sähköistä rahaa, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden ja maksulaitosten välinen ero on epäselvä; tämän vuoksi riskien ja niihin liittyvien suoja-toimien arviointi on valvonnan näkökulmasta katsoen haastava tehtävä. Konkreettisesti vaikeus ei johdu ainoastaan siitä, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat voivat pitää hallussaan käytännössä talletuksia vastaavia ja muita takaisinmaksettavia varoja, vaan myös sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden mahdollisuudesta myöntää luottoa, joka on rahoitettu yleisöltä vastaanotetuilla varoilla. Lisäksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden samastaminen maksulaitoksiin on monimutkaista, sillä on tarpeen tehdä ero maksutiliin perustuvien maksupalvelujen ja keskitettyihin tileihin perustuvien sähköisellä rahalla tapahtuvien maksupalvelujen välillä.

(¹) Ks. lisätietoja varten sähköistä rahaa koskeva raportti (*Report on electronic money*) ja EKP:n lausunto CON/1998/56, annettu 19 päivänä tammikuuta 1999, Euroopan unionin neuvoston pyynnöstä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 4 artiklan a kohdan mukaisesti 1) komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi elektronisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta; ja 2) komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi, jolla muutetaan direktiiviä 77/780/ETY luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta.

- 3.3 Toiseksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden määritelmää koskeva ehdotettu muutos ei pienennä niiden liiketoimintaan liittyviä riskejä. Päinvastoin direktiiviehdotukseen sisältyvässä vaikutusten arvioinnissa ei käsitellä riskejä, jotka voivat liittyä laajempaan liiketoimintaan, joita sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoilla on oikeus harjoittaa.
- 3.4 Kolmanneksi EKP katsoo, että selkeitä todisteita väitetystä epäsuhdasta toiminnan vakautta koskevien vaatimusten ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toimintaan liittyvien todellisten riskien välillä ei ole edelleenkaan esitetty. Edellä olevien näkökohtien perusteella on selkeä tarve harkita tarkemmin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden uuteen "oikeudelliseen luonteeseen" liittyviä mahdollisia riskejä, jotta varmistetaan näiden toimijoiden asianmukainen kohtelu sääntelyssä ja toiminnan valvonnassa.
- 3.5 Neljänneksi, kuten edellä on jo todettu, on myös tarpeen korostaa, että direktiivin 2000/46/EY sijoitusstrategioiden rajoituksia koskeva 5 artikla ei heijastu direktiiviehdotuksessa. Direktiivin 2000/46/EY melko rajattua luonnetta niiden vaihtoehtojen osalta, joita se jättää sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille voiton hankkimiseksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskun avulla, on direktiiviehdotuksessa väljennetty. Tämä ehdotettu muutos voi osoittautua myönteiseksi toimialan tulevaisuuden kasvun kannalta. On kuitenkin otettava huomioon, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskija voi kohdata merkittäviä likviditeettiin ja laiminlyönteihin liittyviä riskejä, jos sillä on lupa sijoittaa kaiken tyypisiin varoihin. Tässä suhteessa tasapainoisempi ratkaisu voitaisiin saavuttaa säätämällä joustavammasta sijoitusrajoitusten järjestelmästä kuin nykyisessä direktiivissä 2000/46/EY. Nykyisten sijoitusrajoitusten täysi vapauttaminen direktiiviehdotuksen mukaisesti vaatisi muutosta, jossa säädettäisiin täydentävistä valvonnan suoja mekanismeista.
- 3.6 Lopuksi direktiiviehdotuksessa nostetaan rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin 2005/60/EY ⁽¹⁾ mukaisesti asiakkaan tunnistamis- ja tuntemisvelvollisuuteen sovellettavaa kynnystä. Tämä kynnys ei kuitenkaan vastaa direktiivin 2007/64/EY mukaisia kynnysiä. Nykyisten kynnysten olennainen korotus lisäksi maksutapahtumien anonymitteettää ja kasvattaisi sähköisen rahan liikkeeseenlaskun yhteydessä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä riskejä, erityisesti kun rahakortteja voitaisiin hankkia useita.

4. Tilastointi

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat kuuluvat nykyisin raha- ja rahoitustilastoja kerätessä rahalaitos-sektorin tiedonantajien joukkoon rahalaitos-sektorin konsolidoidusta taseesta 22 päivän marraskuuta 2001 annetun asetuksen EKP/2001/13 ⁽²⁾ mukaisesti. Siinäkin tapauksessa, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita ei enää määritellä luottolaitoksiksi, ne kuuluvat asetuksen EKP/2001/13 liitteessä I olevan I osan I jakson 2 kohdassa olevan rahalaitoksen tilastollisen määritelmän piiriin, jonka mukaan tilastovaatimuksia sovelletaan kotimaassa oleviin muihin rahoituslaitoksiin kuin luottolaitoksiin riippuen muun muassa siitä, missä määrin näiden laitosten liikkeeseen laskemien instrumenttien voidaan katsoa vastaavan luottolaitoksiin tehtyjä talletuksia; syynä tähän on se, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat tulevat edelleen vastaanottamaan yön yli -talletuksia vastaavia varoja muilta yksiköiltä kuin rahalaitoksilta ja tekemään omaan lukuunsa arvopapereihin kohdistuvia sijoituksia.

5. Oikeudellisia ja teknisiä lisäkommentteja

- 5.1 Direktiiviehdotuksen 1 artiklan 3 kohdassa todetaan, että direktiiviä ei sovelleta palveluihin, jotka perustuvat välineisiin, joita voidaan muun muassa käyttää "rajatussa verkossa". EKP myöntää, että johdanto-osan 5 kappaletta voitaisiin käyttää perusteena tulkittaessa ilmaisua siten, että väline on käytössä rajallisessa verkossa, jos sitä "voidaan käyttää vain tavaroiden ja palvelujen hankintoihin tietyssä kaupassa tai kauppaketjussa taikka vain rahallisen tuote- tai palveluvalikoiman hankintaan". Kyseistä säännöstä olisi kuitenkin hyödyllistä selventää tarkemmin, sillä sähköisen rahan liikkeeseenlasku esimerkiksi kahden suuren kauppaketjun välisessä verkossa voisi mahdollisesti edustaa poikkeusta, joka liittyy sähköisen rahan merkittävän määrän liikkeeseenlaskuun.

⁽¹⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 333, 17.12.2001, s. 1.

- 5.2 Direktiiviehdotuksen 1 artiklan 4 kohdassa suljetaan tiettyjen edellytysten täytyessä matkapuhelinoperaattorit direktiiviehdotuksen soveltamisalan piiristä. EKP:n käsityksen mukaan poikkeus soveltuu tapauksissa, joissa matkapuhelinoperaattori toimii välittäjänä lisäämättä tavaroihin tai palveluihin ”olennaisesti arvoa”, kuten direktiiviehdotuksen johdanto-osan 5 kappaleen viimeisessä virkkeessä todetaan. Selvyyden vuoksi EKP suosittelee, että direktiiviehdotuksen johdanto-osan 5 kappaletta tarkennetaan antamalla lisäohjeita siitä, kuuluuko esimerkiksi soittoaänen tai säännusteen tilaus poikkeuksen piiriin.
- 5.3 Direktiiviehdotuksen 2 artiklan 2 kohdassa oleva sähköisen rahan määritelmä on laadittu erittäin väljästi, ja se kattaa useimmat tilityypit; siinä määritellään yleisesti sähköisen rahan soveltamisala, joka kattaa myös pankkitilit ja maksutilit, sillä varojen kirjanpitoa ja säilytystä käsitellään nykyisin sähköisessä muodossa riippumatta kyseessä olevan tilin tyypistä. Viittaus direktiivissä 2007/64EY määritelyihin maksutapahtumiin lisää määritelmään toisen hyvin yleisen käsitteen, sillä maksutapahtumat eivät rajoitu perinteisiin maksutapoihin vaan kattavat myös varojen siirrot ja nostot. Tämä sähköisen rahan yleinen määritelmä merkitsisi sitä, että perinteiset pankkitilit ja maksutilit voitaisiin katsoa sähköiseksi rahaksi. EKP kehottaa sen vuoksi määrittelemään, että vastaanotettuja varoja voidaan käyttää ainoastaan varojen siirtämiseen sähköisesti sähköisen rahan haltijoilta maksun saajille.
- 5.4 Vaikuttamatta EKP:n edellä mainittuihin näkemyksiin siitä, että vastaanotettujen varojen oikeudellinen luonne tosiasiallisesti vastaa talletuksia, direktiiviehdotuksen 8 artiklan 2 kohta näyttää jo kattavan 8 artiklan 3 kohdan sisällön, mistä syystä jälkimmäinen kohta voitaisiin poistaa.
- 5.5 Direktiiviehdotuksen 11 artiklan 1 kohdassa säädetään komission toteuttamista täytäntöönpanotoimista. Erityisesti 11 artiklan 1 kohdan c alakohda on oikeusperusta ”toimenpiteitä, joilla otetaan huomioon teknologian ja talouden kehitys” koskeville täytäntöönpanotoimille, minkä EKP katsoo olevan liian väljästi määritelty ja soveltamisalaltaan rajoittamaton; se ei mahdollisesti myöskään täytä direktiiviehdotuksen 11 artiklan 2 kohdan vaatimusta, jonka mukaan toimenpiteiden tarkoituksena on ”muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia”.

Muutosehdotukset

Muutokset, joita ehdotettuun asetukseen olisi edellä olevien suositusten nojalla tehtävä, esitetään tämän lausunnon liitteessä.

Tehty Frankfurt am Mainissa 5 päivänä joulukuuta 2008.

EKP:n puheenjohtaja
Jean-Claude TRICHET

LIITE

Muutosehdotukset

Neuvoston ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset (1)
Muutos 1 Direktiiviehdotuksen 2 artiklan 2 kohta	
2. ”sähköisellä rahalla” rahallista arvoa, joka ilmenee liikkeeseenlaskijaan kohdistuvana saatavana, joka on tallennettu sähköisesti, joka on laskettu liikkeeseen vastaanotetuja varoja vastaan, jota on tarkoitus käyttää direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 5 kohdassa määriteltyihin maksutapahtumiin ja jonka muut luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt kuin liikkeeseenlaskija itse ottavat vastaan;	2. ”sähköisellä rahalla” rahallista arvoa, joka ilmenee liikkeeseenlaskijaan kohdistuvana saatavana, joka on tallennettu sähköisesti, joka on laskettu liikkeeseen vastaanotetuja varoja vastaan, jota on tarkoitus käyttää ainoastaan direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 5 kohdassa määriteltyihin maksutapahtumiin varojen siirtoon sähköisessä muodossa sähköisen rahan haltijalta maksunsaajille ja jonka muut luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt kuin liikkeeseenlaskija itse ottavat vastaan;
<i>Perustelu</i> — Katso lausunnon 5.3 kohta	
Muutos 2 Direktiiviehdotuksen 5 artiklan 1 kohta	
1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat luovuttavat rahan omistajan pyynnöstä minä hetkenä hyvänsä nimellisarvosta omistajan hallussa olevan sähköisen rahan arvon.	1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat luovuttavat rahan omistajan pyynnöstä minä hetkenä hyvänsä nimellisarvosta omistajan hallussa olevan sähköisen rahan arvon kolikoina ja seteleinä tai tilisiirtona .
<i>Perustelu</i> — Katso lausunnon 2.6 kohta	
Muutos 3 Direktiiviehdotuksen 8 artiklan 3 kohta	
3. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat eivät saa harjoittaa liiketoimintaa, johon kuuluu direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen.	(Poistetaan)
<i>Perustelu</i> — Katso lausunnon 5.4 kohta	
Muutos 4 Direktiiviehdotuksen 17 artikla	
<p style="text-align: center;"><i>17 artikla</i></p> <p style="text-align: center;">Direktiivin 2006/48/EY muuttaminen</p> <p>1. Muutetaan 4 artikla seuraavasti:</p> <p>a) Korvataan 1 alakohdan b alakohta seuraavasti:</p> <p>”(1) ’luottolaitoksella’ tarkoitetaan yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa;”</p> <p>b) Korvataan 5 alakohta seuraavasti:</p> <p>”(5) ’rahoituslaitoksella’ tarkoitetaan muuta yritystä kuin luottolaitosta, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa”.</p> <p>2. Lisätään liitteeseen I seuraava 15 kohta:</p> <p>”15. Sähköisen rahan liikkeeseenlasku”.</p>	(Poistetaan)
<i>Perustelu</i> — Katso lausunnon 1, 2 ja 4 jakso	

(1) Tekstissä oleva ylivivaus osoittaa EKP:n poistettavaksi ehdottaman tekstin. Lihavointi itse tekstissä osoittaa EKP:n lisättäväksi ehdottaman uuden tekstin.

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT
TIEDONANNOT

KOMISSIO

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2009/C 30/02)

Päätöksen tekopäivä	10.12.2008
Tuen numero	NN 60/05
Jäsenvaltio	Espanja
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajaryityksen nimi)	Medidas urgentes para paliar los daños producidos en el sector agrario por los incendios e inundaciones de 2004
Oikeusperusta	Real Decreto Ley n° 6/2004 y Ley n° 2/2005, por las que se adoptan medidas urgentes para reparar los daños causados por los incendios e inundaciones acaecidos en las Comunidades Autónomas de Aragón, Cataluña, Andalucía, La Rioja, Comunidad Foral de Navarra y Comunidad Valenciana
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Viljelijöille myönnettävät tuet vuoden 2004 tulipalojen ja tulvien tuotannolle aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi
Tuen muoto	Suora tuki
Talousarvio	Kokonaistalousarvio on 2 500 000 EUR
Tuen intensiteetti	80 % vahingoista
Kesto	Kertaluonteinen
Toimiala	Maatalous
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Medio Marino Calle Alfonso XIII, n° 62, 2ª planta E-28071 Madrid
Autre informations	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	8.12.2008
Tuen numero	N 675/07
Jäsenvaltio	Tšekin tasavalta
Alue	–
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Ekologické zemědělství a biopotraviny
Oikeusperusta	Zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství, zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách
Toimenpidetyyppi	Ohjelma
Tarkoitus	Luonnonmukaisten tuotteiden mainonta
Tuen muoto	Tuettu palvelu
Talousarvio	Yhteensä 48 miljoonaa CZK (noin 1,92 miljoonaa EUR) Vuosittain 8 miljoonaa CZK (noin 320 000 EUR)
Tuen intensiteetti	Enintään 100 %
Kesto	Komission hyväksymispäivästä 31. joulukuuta 2013 asti
Alat, joita tuki koskee	Maatalous
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ministerstvo zemědělství České republiky Těšnov 17 CZ-117 05 Praha 1
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	11.12.2008
Tuen numero	NN 5/08
Jäsenvaltio	Yhdistynyt kuningaskunta
Alue	Scotland
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Shetland Animal Health Scheme 2003-2007
Oikeusperusta	Local Government in Scotland Act 2003; Zetland Council (ZCC) Act 1974
Toimenpidetyyppi	Eläintautien hävittäminen
Tarkoitus	Eläintautien hävittäminen
Tuen muoto	Tuetut palvelut
Talousarvio	Kokonaistalousarvio: 167 025,93 GBP (noin 200 000 EUR)
Tuen intensiteetti	100 %

Kesto	26.11.2003-30.9.2007
Toimiala	Maatalousala
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Shetland Islands Council 6 North Ness Business Park Lerwick ZE1 0LZ United Kingdom
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	8.12.2008
Tuen numero	NN 16/08 (ex N 518/07)
Jäsenvaltio	Espanja
Alue	Castilla y León
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Ayuda a «Primayor Elaborados, S.L.U.»
Oikeusperusta	«Informe favorable de la Comisión Delegada para Asuntos Económicos de la Comunidad Autónoma de Castilla y León sobre la formalización de una pignora-ción de depósito por “Ade Financiación, S.A.” a favor de la sociedad “Primayor Elaborados, S.L.U.” para llevar a la Junta de Gobierno de la Comunidad Autónoma de Castilla y León la concesión de la ayuda»
Toimenpidetyyppi	Yksittäinen tuki
Tarkoitus	Tuki vaikeuksissa olevan yrityksen pelastamiseksi
Tuen muoto	Takuu
Talousarvio	2 324 000 EUR
Tuen intensiteetti	—
Kesto	6 kuukautta
Toimiala	Maatalous
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ade Financiación, S.A. Junta de Castilla y León Calle San Lorenzo nº 24 E-47001 Valladolid
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	17.12.2008
Tuen numero	N 587/08
Jäsenvaltio	Liettua
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Pagalba palūkanoms už kreditus (išskyrus žemei pirkti) kompensuoti
Oikeuserusta	— Lietuvos Respublikos žemės ūkio ir kaimo plėtros įstatymas (Žin., 2002, Nr. 72-3009); — Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. rugpjūčio 22 d. nutarimas Nr. 912 „Dėl Žemės ūkio paskolų garantijų fondo“ (Žin., 1997, Nr. 79-2009; 2003, Nr. 57-2542; 2005, Nr. 78-2825; 2005, Nr. 105-3874; 2007, Nr. 105-4306; 2008, Nr. 53-1976); — Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 12 d. įsakymas Nr. 3D-160 „Dėl dalies palūkanų už investicinius kreditus, paimtus nuo 2007 m. gegužės 1 d. ir suteiktus su UAB Žemės ūkio paskolų garantijų fondo garantija, kompensavimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2007, Nr. 45-1705; 2008, Nr. 39-1441; 2008, Nr. 88-3553); — Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 12 d. įsakymas Nr. 3D-159 „Dėl dalies palūkanų už investicinius kreditus, paimtus nuo 2007 m. gegužės 1 d. ir suteiktus be UAB Žemės ūkio paskolų garantijų fondo garantijos, kompensavimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2007, Nr. 45-1704; 2008, Nr. 41-1525; 2008, Nr. 88-3552)
Toimenpidetyyppi	Investointituki maatalouden alkuuotantoon
Tarkoitus	Alakohtainen kehittäminen
Tuen muoto	Korkotuki
Talousarvio	Yhteensä: 54 000 000 LTL
Tuen intensiteetti	Enintään 40 %
Kesto	31.12.2013 saakka
Toimiala	Maatalousala
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, Gedimino pr. 19 LT-01103 Vilnius
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(2009/C 30/03)

Päätöksen tekopäivä	10.12.2008
Tuen numero	N 135/08
Jäsenvaltio	Saksa
Alue	—
Nimike	Promotion Fund Law (Absatzfondsgesetz)
Oikeusperusta	— Gesetz über die Errichtung eines zentralen Fonds zur Absatzförderung der deutschen Land- und Ernährungswirtschaft (Absatzfondsgesetz) — Verordnung über die Beiträge nach dem Absatzfondsgesetz
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Menekinedistäminen ja mainonta
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	610 miljoonaa EUR
Tuen intensiteetti	Enintään 100 %
Kesto	2008-2013
Toimiala	Maatalousala
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Absatzförderungsfonds der deutschen Land- und Ernährungswirtschaft Schertberger Straße 14 D-53177 Bonn
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	10.12.2008
Tuen numero	N 379/08
Jäsenvaltio	Italia
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Regime dei contratti di filiera e di distretto (Decreto del Ministro delle Politiche Agricole e Forestali recante criteri, modalità e procedure per l'attuazione dei contratti di filiera in attuazione della legge n. 289 del 27 dicembre 2002, articolo 66, commi 1 e 2)

Oikeusperusta	<ul style="list-style-type: none"> — Decreto n. 2850 del 21 aprile 2008 di attuazione dell'articolo 4, comma 2, del decreto interministeriale recante condizioni di accesso ai finanziamenti del fondo rotativo per il sostegno alle imprese e gli investimenti in ricerca — Legge 27 dicembre 2002, n. 289, recante disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003), pubblicata nella Gazzetta Ufficiale n. 305 del 31 dicembre 2002 — Supplemento Ordinario n. 240 ed in particolare gli articoli 60 e 61, relativi al «Finanziamento degli investimenti per lo sviluppo» e al «Fondo per le aree sottoutilizzate ed interventi nelle medesime aree», e il comma 1 dell'articolo 66, relativo al sostegno della filiera agroalimentare — Decreto del Ministro delle Politiche Agricole e Forestali del 1° agosto 2003, relativo a criteri, modalità e procedure per l'attuazione dei contratti di filiera; pubblicato nella Gazzetta Ufficiale del 29 settembre 2003, n. 226, e successive modificazioni — Decreto 3 febbraio 2004 di modifica del Decreto del Ministro delle Politiche Agricole e Forestali 1° agosto 2003, relativo a criteri, modalità e procedure per l'attuazione dei contratti di filiera — Decreto del Ministro delle Politiche Agricole e Forestali del 20 marzo 2006, recante disposizioni per l'attuazione dei contratti di filiera, pubblicato nella Gazzetta Ufficiale del 12 aprile 2006, n. 86 — Decreto del Ministro delle Politiche Agricole alimentari e Forestali n. 452 del 3 luglio 2007, recante modifica al decreto 1° agosto 2003, relativo a criteri, modalità e procedure per l'attuazione dei contratti di filiera, pubblicato nella Gazzetta Ufficiale del 24 luglio 2007, n. 170 — Circolare 2 dicembre 2003 attuativa del Decreto 1° agosto 2003 del Ministro delle Politiche Agricole e Forestali recante criteri, modalità e procedure per l'attuazione dei contratti di filiera, pubblicata nella Gazzetta Ufficiale dell'8 gennaio 2004, n. 5 — Decreto 22 novembre 2007 del Ministro delle Politiche Agricole alimentari e Forestali di concerto con il Ministro dell'Economia e delle Finanze e con il Ministro dello sviluppo economico, recante condizioni di accesso ai finanziamenti del fondo rotativo
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Investointituki (maatilainvestoinnit, maatilarakennusten siirtäminen, ympäristön suojelu ja parantaminen, maataloustuotteiden jalostus ja markkinointi), tuki laadukkaiden maataloustuotteiden tuotannon edistämiseen, tekninen tuki maatalousalalla (neuvontapalvelut, koulutus, foorumeiden, kilpailujen, näyttelyiden ja messujen järjestäminen ja niihin osallistuminen), tuki maataloustuotteiden mainontaan, tuki tutkimukseen ja kehittämiseen
Tuen muoto	Suora tuki ja halpakorkoinen laina
Talousarvio	Kokonaistalousarvio: 800 miljoonaa EUR
Tuen intensiteetti	Vaihtelee (20–100 % tukitoimenpiteestä riippuen)
Kesto	Komission hyväksynnästä 31.12.2013 saakka
Alat, joita tuki koskee	Maatalous- ja elintarvikeala
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali Via XX Settembre, 20 I-00187 Roma
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	17.12.2008
Tuen numero	N 517/08
Jäsenvaltio	Latvia
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Atbalsts kartupeļu gaišās gredzenpuves ierobežošanai un apkarošanai
Oikeusperusta	— Ministru kabineta 2007. gada 29. maija noteikumi Nr. 365 "Kartupeļu gaišās gredzenpuves apkarošanas un ierobežošanas kārtība" — "Atbalsts kartupeļu gaišās gredzenpuves ierobežošanai un apkarošanai" projekts
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelman
Tarkoitus	Kasvitautilien torjunta ja korvaukset
Tuen muoto	Suora tuki ja tuetut palvelut
Talousarvio	4 750 000 LVL (noin 6 800 000 EUR)
Tuen intensiteetti	Enintään 100 %
Kesto	30.12.2013 saakka
Toimiala	Maatalousala
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Zemkopības ministrija Republikas laukums 2 LV-1981 Rīga
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	17.12.2008
Tuen numero	N 526/08
Jäsenvaltio	Alankomaat
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Aanpassing van de heffing waaruit onderzoek en ontwikkeling in de pluimvee-sector en de preventie van ziekten van pluimvee worden gefinancierd voor 2009
Oikeusperusta	Wet op de bedrijfsorganisaties (artikel 126), Instellingsbesluit Productschap Pluimvee en Eieren (artikelen 6 en 8), Concept Verordening van het Productschap Pluimvee en Eieren betreffende algemene bepalingen voor heffingen 2009, Concept Verordening van het Productschap Pluimvee en Eieren tot wijziging van de verordening bestemmingsheffingen legsector 2009, Ontwerpverordening van het Productschap Pluimvee en Eieren tot wijziging van de verordening bestemmingsheffingen pluimveevlees sector 2009 en de ontwerpverordening van het Productschap Pluimvee en Eieren tot wijziging van de verordening bestemmingsheffingen legsector (2009-I)
Toimenpidetyyppi	Veronluonteinen maksu
Tarkoitus	Toimenpide koskee siipikarjatautilien torjuntaa ja hävittämistä koskevaan tutkimukseen ja kehittämiseen liittyvän veronluonteisen maksun tarkistamista

Tuen muoto	Veronluonteinen maksu, tuki tutkimukseen ja kehitykseen
Talousarvio	4,56 miljoonaa EUR vuodessa, 32 miljoonaa EUR kaudeksi 2007-2013
Tuen intensiteetti	100 %
Kesto	2009-2013
Toimiala	Maatalousala; siipikarja- ja muna-ala
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Productschappen Vee, Vlees en Eieren Louis Braillelaan 80 Postbus 460 2700 AL Zoetermeer Nederland
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Päätöksen tekopäivä	4.12.2008
Tuen numero	N 544/08
Jäsenvaltio	Latvia
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Atbalsts, lai kompensētu zaudējumus, kas radās augļu dārzos bakteriālās iedegas rezultātā
Oikeusperusta	— Augu aizsardzības likums; — 2004. gada 30. marta Ministru kabineta noteikumi Nr. 218 "Augu karantīnas noteikumi"; — "Kārtība, kādā piešķir kompensāciju par fitosanitāro pasākumu izpildi" projekts
Toimenpidetyyppi	Kasvitautilien hävittäminen
Tarkoitus	Kasvitautil ja tuholaisvahingot
Tuen muoto	Suora tuki ja tuetut palvelut
Talousarvio	Kokonaistalousarvio: 1 750 000 LVL (noin 2 490 040 EUR)
Tuen intensiteetti	Enintään 100 %
Kesto	30.12.2013 saakka
Alat, joita tuki koskee	Maatalousala
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Lauku atbalsta dienests Republikas laukums 2 LV-1981 Rīga
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Komission tiedonanto tiettyjen yhteisön maatalousalan säädösten vanhentumisen virallisesta tunnustamisesta

(2009/C 30/04)

Luettelo säädöksistä, jotka poistetaan aktiivisesta säännöstöstä

(Viljat)	Komission asetus (EY) N:o 1381/2005 EUVL L 220, 25.8.2005, s. 9
Komission asetus (EY) N:o 752/2004 EUVL L 118, 23.4.2004, s. 21	Komission asetus (EY) N:o 1382/2005 EUVL L 220, 25.8.2005, s. 15
Komission asetus (EY) N:o 1194/2004 EUVL L 228, 29.6.2004, s. 14	Komission asetus (EY) N:o 1383/2005 EUVL L 220, 25.8.2005, s. 21
Komission asetus (EY) N:o 1274/2004 EUVL L 241, 13.7.2004, s. 5	Komission asetus (EY) N:o 1384/2005 EUVL L 220, 25.8.2005, s. 27
Komission asetus (EY) N:o 1364/2004 EUVL L 253, 29.7.2004, s. 16	Komission asetus (EY) N:o 1438/2005 EUVL L 228, 3.9.2005, s. 5
Komission asetus (EY) N:o 1757/2004 EUVL L 313, 12.10.2004, s. 10	Komission asetus (EY) N:o 1516/2005 EUVL L 244, 20.9.2005, s. 3
Komission asetus (EY) N:o 115/2005 EUVL L 24, 27.1.2005, s. 3	Komission asetus (EY) N:o 1572/2005 EUVL L 253, 29.9.2005, s. 3
Komission asetus (EY) N:o 1058/2005 EUVL L 174, 7.7.2005, s. 12	Komission asetus (EY) N:o 1573/2005 EUVL L 253, 29.9.2005, s. 6
Komission asetus (EY) N:o 1059/2005 EUVL L 174, 7.7.2005, s. 15	Komission asetus (EY) N:o 1621/2005 EUVL L 259, 5.10.2005, s. 3
Komission asetus (EY) N:o 1060/2005 EUVL L 174, 7.7.2005, s. 18	Komission asetus (EY) N:o 1622/2005 EUVL L 259, 5.10.2005, s. 9
Komission asetus (EY) N:o 1061/2005 EUVL L 174, 7.7.2005, s. 24	Komission asetus (EY) N:o 1695/2005 EUVL L 272, 18.10.2005, s. 3
Komission asetus (EY) N:o 1062/2005 EUVL L 174, 7.7.2005, s. 30	Komission asetus (EY) N:o 1696/2005 EUVL L 272, 18.10.2005, s. 9
Komission asetus (EY) N:o 1063/2005 EUVL L 174, 7.7.2005, s. 36	Komission asetus (EY) N:o 1809/2005 EUVL L 291, 5.11.2005, s. 4
Komission asetus (EY) N:o 1064/2005 EUVL L 174, 7.7.2005, s. 42	Komission asetus (EY) N:o 1845/2005 EUVL L 296, 12.11.2005, s. 3
Komission asetus (EY) N:o 1065/2005 EUVL L 174, 7.7.2005, s. 48	Komission asetus (EY) N:o 1862/2005 EUVL L 299, 16.11.2005, s. 35
Komission asetus (EY) N:o 1066/2005 EUVL L 174, 7.7.2005, s. 54	Komission asetus (EY) N:o 1909/2005 EUVL L 305, 24.11.2005, s. 3
Komission asetus (EY) N:o 1164/2005 EUVL L 188, 20.7.2005, s. 4	Komission asetus (EY) N:o 1975/2005 EUVL L 317, 3.12.2005, s. 9
Komission asetus (EY) N:o 1165/2005 EUVL L 188, 20.7.2005, s. 7	Komission asetus (EY) N:o 25/2006 EUVL L 6, 11.1.2006, s. 3
Komission asetus (EY) N:o 1166/2005 EUVL L 188, 20.7.2005, s. 10	Komission asetus (EY) N:o 26/2006 EUVL L 6, 11.1.2006, s. 9
Komission asetus (EY) N:o 1374/2005 EUVL L 219, 24.8.2005, s. 3	Komission asetus (EY) N:o 27/2006 EUVL L 6, 11.1.2006, s. 15
Komission asetus (EY) N:o 1375/2005 EUVL L 219, 24.8.2005, s. 9	Komission asetus (EY) N:o 28/2006 EUVL L 6, 11.1.2006, s. 21
Komission asetus (EY) N:o 1376/2005 EUVL L 219, 24.8.2005, s. 15	Komission asetus (EY) N:o 80/2006 EUVL L 14, 19.1.2006, s. 5
Komission asetus (EY) N:o 1377/2005 EUVL L 219, 24.8.2005, s. 21	

Komission asetus (EY) N:o 256/2006
EUVL L 46, 16.2.2006, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 257/2006
EUVL L 46, 16.2.2006, s. 9

Komission asetus (EY) N:o 362/2006
EUVL L 61, 2.3.2006, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 807/2006
EUVL L 147, 1.6.2006, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 835/2006
EUVL L 152, 7.6.2006, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 836/2006
EUVL L 152, 7.6.2006, s. 6

Komission asetus (EY) N:o 935/2006
EUVL L 172, 24.6.2006, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 936/2006
EUVL L 172, 24.6.2006, s. 6

Komission asetus (EY) N:o 990/2006
EUVL L 179, 1.7.2006, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 1200/2006
EUVL L 218, 9.8.2006, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 1414/2006
EUVL L 267, 27.9.2006, s. 16

Komission asetus (EY) N:o 1415/2006
EUVL L 267, 27.9.2006, s. 19

Komission asetus (EY) N:o 1421/2006
EUVL L 269, 28.9.2006, s. 6

Komission asetus (EY) N:o 1482/2006
EUVL L 276, 7.10.2006, s. 51

Komission asetus (EY) N:o 1483/2006
EUVL L 276, 7.10.2006, s. 58

(Sianliha)

Komission asetus (EY) N:o 1012/2001
EYVL L 140, 24.5.2001, s. 37

Komission päätös 2004/832/EY
EUVL L 359, 4.12.2004, s. 62

Komission asetus (EY) N:o 1900/2004
EUVL L 328, 30.10.2004, s. 69

Komission päätös 2005/362/EY
EUVL L 118, 5.5.2005, s. 37

(Munat, siipikarja)

Komission asetus (EY) N:o 2334/98
EYVL L 291, 30.10.1998, s. 15

Komission asetus (EY) N:o 293/1999
EYVL L 36, 10.2.1999, s. 12

Komission asetus (EY) N:o 872/2003
EUVL L 125, 21.5.2003, s. 5

Komission asetus (EY) N:o 1081/2004
EUVL L 204, 9.6.2004, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 1249/2004
EUVL L 237, 8.7.2004, s. 12

Komission asetus (EY) N:o 1499/2004
EUVL L 275, 25.8.2004, s. 10

Komission asetus (EY) N:o 2102/2004
EUVL L 365, 10.12.2004, s. 10

Komission asetus (EY) N:o 106/2005
EUVL L 20, 22.1.2005, s. 14

(Maito)

Komission asetus (EY) N:o 671/95
EYVL L 70, 30.3.1995, s. 2

Komission asetus (EY) N:o 100/1999
EYVL L 11, 16.1.1999, s. 12

Komission asetus (EY) N:o 417/2003
EUVL L 64, 7.3.2003, s. 11

Komission asetus (EY) N:o 1447/2003
EUVL L 206, 15.8.2003, s. 7

Komission asetus (EY) N:o 1471/2003
EUVL L 211, 21.8.2003, s. 5

Komission asetus (EY) N:o 1904/2003
EUVL L 280, 30.10.2003, s. 20

Komission asetus (EY) N:o 2332/2003
EUVL L 346, 31.12.2003, s. 12

Komission asetus (EY) N:o 664/2004
EUVL L 104, 8.4.2004, s. 106

Komission asetus (EY) N:o 815/2004
EUVL L 153, 30.4.2004, s. 17

Komission asetus (EY) N:o 1233/2004
EUVL L 234, 3.7.2004, s. 7

Komission asetus (EY) N:o 1519/2005
EUVL L 244, 20.9.2005, s. 13

Komission asetus (EY) N:o 1962/2005
EUVL L 315, 1.12.2005, s. 13

Komission asetus (EY) N:o 796/2006
EUVL L 142, 30.5.2006, s. 4

Komission asetus (EY) N:o 1285/2006
EUVL L 235, 30.8.2006, s. 8

Komission asetus (EY) N:o 1452/2006
EUVL L 271, 30.9.2006, s. 40

(Riisi)

Komission asetus (EY) N:o 443/98
EYVL L 56, 26.2.1998, s. 10

Komission asetus (EY) N:o 784/2003
EUVL L 115, 9.5.2003, s. 14

Komission asetus (EY) N:o 1365/2004
EUVL L 253, 29.7.2004, s. 19

Komission asetus (EY) N:o 87/2006
EUVL L 15, 20.1.2006, s. 26

Komission asetus (EY) N:o 88/2006
EUVL L 15, 20.1.2006, s. 28

Komission asetus (EY) N:o 313/2006
EUVL L 52, 23.2.2006, s. 12

Komission asetus (EY) N:o 314/2006
EUVL L 52, 23.2.2006, s. 14

(Viini)

Komission päätös 89/228/ETY
EYVL L 94, 7.4.1989, s. 38

Komission asetus (EY) N:o 1014/90
EYVL L 105, 25.4.1990, s. 9

Komission asetus (EY) N:o 1518/1999
EYVL L 177, 13.7.1999, s. 7

Komission asetus (EY) N:o 2728/2000
EYVL L 316, 15.12.2000, s. 14

Komission asetus (EY) N:o 442/2001
EYVL L 63, 3.3.2001, s. 52

Komission asetus (EY) N:o 786/2001
EYVL L 115, 25.4.2001, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 1203/2001
EYVL L 163, 20.6.2001, s. 11

Komission asetus (EY) N:o 1232/2001
EYVL L 168, 23.6.2001, s. 9

Komission asetus (EY) N:o 1367/2002
EYVL L 198, 27.7.2002, s. 30

Komission asetus (EY) N:o 81/2004
EUVL L 12, 17.1.2004, s. 40

Komission asetus (EY) N:o 709/2004
EUVL L 111, 17.4.2004, s. 21

Komission asetus (EY) N:o 819/2004
EUVL L 153, 30.4.2004, s. 91

Komission asetus (EY) N:o 1895/2004
EUVL L 328, 30.10.2004, s. 60

Komission asetus (EY) N:o 1990/2004
EUVL L 344, 20.11.2004, s. 8

Komission asetus (EY) N:o 2119/2004
EUVL L 367, 14.12.2004, s. 8

Komission päätös 2005/716/EY
EUVL L 271, 15.10.2005, s. 45

Komission asetus (EY) N:o 360/2005
EUVL L 57, 3.3.2005, s. 15

Komission asetus (EY) N:o 680/2005
EUVL L 110, 30.4.2005, s. 18

Komission asetus (EY) N:o 748/2005
EUVL L 126, 19.5.2005, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 761/2005
EUVL L 127, 20.5.2005, s. 6

Komission asetus (EY) N:o 762/2005
EUVL L 127, 20.5.2005, s. 8

Komission asetus (EY) N:o 1530/2005
EUVL L 246, 22.9.2005, s. 9

Komission asetus (EY) N:o 1643/2005
EUVL L 263, 8.10.2005, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 1758/2005
EUVL L 285, 28.10.2005, s. 8

Komission asetus (EY) N:o 117/2006
EUVL L 21, 25.1.2006, s. 5

Komission asetus (EY) N:o 593/2006
EUVL L 104, 13.4.2006, s. 15

Komission asetus (EY) N:o 944/2006
EUVL L 173, 27.6.2006, s. 10

Komission asetus (EY) N:o 1517/2006
EUVL L 282, 13.10.2006, s. 13

(Sokeri)

Komission asetus (EY) N:o 1489/1999
EYVL L 172, 8.7.1999, s. 27

Komission asetus (EY) N:o 1531/2000
EYVL L 175, 14.7.2000, s. 69

Komission asetus (EY) N:o 1708/2000
EYVL L 195, 1.8.2000, s. 34

Komission asetus (EY) N:o 1430/2001
EYVL L 192, 14.7.2001, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 1667/2001
EYVL L 223, 18.8.2001, s. 9

Komission asetus (EY) N:o 1158/2003
EUVL L 162, 1.7.2003, s. 24

Komission asetus (EY) N:o 443/2004
EUVL L 72, 11.3.2004, s. 52

Komission asetus (EY) N:o 737/2004
EUVL L 116, 22.4.2004, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 919/2004
EUVL L 163, 30.4.2004, s. 90

Komission asetus (EY) N:o 1213/2004
EUVL L 232, 1.7.2004, s. 17

Komission asetus (EY) N:o 1327/2004
EUVL L 246, 20.7.2004, s. 23

Komission asetus (EY) N:o 221/2005
EUVL L 39, 11.2.2005, s. 15

Komission asetus (EY) N:o 1306/2005
EUVL L 208, 11.8.2005, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 1307/2005
EUVL L 208, 11.8.2005, s. 6

Komission asetus (EY) N:o 1308/2005
EUVL L 208, 11.8.2005, s. 9

Komission asetus (EY) N:o 1648/2005
EUVL L 266, 11.10.2005, s. 17

Komission asetus (EY) N:o 1649/2005
EUVL L 266, 11.10.2005, s. 20

Komission asetus (EY) N:o 1650/2005
EUVL L 266, 11.10.2005, s. 23

Komission asetus (EY) N:o 1651/2005
EUVL L 266, 11.10.2005, s. 26

Komission asetus (EY) N:o 1652/2005
EUVL L 266, 11.10.2005, s. 29

Komission asetus (EY) N:o 22/2006
EUVL L 5, 10.1.2006, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 863/2006
EUVL L 160, 14.6.2006, s. 14

(Naudanliha)

Komission asetus (EY) N:o 2730/1999
EUVL L 328, 22.12.1999, s. 37

Komission asetus (EY) N:o 980/2000
EUVL L 113, 12.5.2000, s. 27

Komission asetus (EY) N:o 1174/2000
EUVL L 131, 1.6.2000, s. 30

Komission asetus (EY) N:o 1596/2000
EUVL L 182, 21.7.2000, s. 12

Komission asetus (EY) N:o 1713/2000
EUVL L 196, 2.8.2000, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 977/2003
EUVL L 141, 7.6.2003, s. 5

Komission asetus (EY) N:o 2234/2003
EUVL L 339, 24.12.2003, s. 27

Komission asetus (EY) N:o 2340/2003
EUVL L 346, 31.12.2003, s. 31

Komission asetus (EY) N:o 276/2004
EUVL L 47, 18.2.2004, s. 16

Komission asetus (EY) N:o 1201/2004
EUVL L 230, 30.6.2004, s. 12

Komission asetus (EY) N:o 1202/2004
EUVL L 230, 30.6.2004, s. 19

Komission asetus (EY) N:o 1204/2004
EUVL L 230, 30.6.2004, s. 32

Komission asetus (EY) N:o 715/2005
EUVL L 121, 13.5.2005, s. 48

Komission asetus (EY) N:o 992/2005
EUVL L 168, 30.6.2005, s. 16

(Tupakka)

Komission asetus (EY) N:o 1373/1999
EUVL L 162, 26.6.1999, s. 47

Komission asetus (EY) N:o 1045/2000
EUVL L 118, 19.5.2000, s. 18

Komission asetus (EY) N:o 640/2003
EUVL L 93, 10.4.2003, s. 18

Komission asetus (EY) N:o 888/2003
EUVL L 127, 23.5.2003, s. 19

Komission asetus (EY) N:o 1245/2003
EUVL L 174, 12.7.2003, s. 3

Komission päätös 2004/148/EY
EUVL L 49, 19.2.2004, s. 47

Komission päätös 2004/543/EY
EUVL L 240, 10.7.2004, s. 14

Komission asetus (EY) N:o 479/2004
EUVL L 78, 16.3.2004, s. 6

Komission asetus (EY) N:o 1084/2004
EUVL L 207, 10.6.2004, s. 6

Komission asetus (EY) N:o 1418/2004
EUVL L 258, 5.8.2004, s. 10

Komission päätös 2005/129/EY
EUVL L 43, 15.2.2005, s. 28

Komission asetus (EY) N:o 299/2005
EUVL L 51, 24.2.2005, s. 11

Komission asetus (EY) N:o 760/2005
EUVL L 127, 20.5.2005, s. 4

(Hedelmät ja vihannekset)

Komission asetus (ETY) N:o 2264/69
EUVL L 287, 15.11.1969, s. 3

Komission asetus (ETY) N:o 2159/89
EUVL L 207, 19.7.1989, s. 19

Komission päätös 91/229/ETY
EUVL L 100, 20.4.1991, s. 35

Komission asetus (EY) N:o 2382/95
EUVL L 244, 12.10.1995, s. 40

Komission asetus (EY) N:o 1599/97
EUVL L 216, 8.8.1997, s. 63

Komission asetus (EY) N:o 1647/98
EUVL L 210, 28.7.1998, s. 59

Komission asetus (EY) N:o 2717/98
EUVL L 342, 17.12.1998, s. 10

Komission asetus (EY) N:o 921/1999
EUVL L 114, 1.5.1999, s. 46

Komission asetus (EY) N:o 1122/1999
EUVL L 135, 29.5.1999, s. 33

Komission asetus (EY) N:o 1961/2001
EUVL L 268, 9.10.2001, s. 8

Komission asetus (EY) N:o 2387/2001
EUVL L 323, 7.12.2001, s. 10

Komission asetus (EY) N:o 851/2002
EUVL L 135, 23.5.2002, s. 14

Komission asetus (EY) N:o 902/2002
EUVL L 142, 31.5.2002, s. 20

Komission asetus (EY) N:o 2379/2002
EUVL L 358, 31.12.2002, s. 108

Komission asetus (EY) N:o 686/2004
EUVL L 106, 15.4.2004, s. 10

Komission asetus (EY) N:o 877/2004
EUVL L 162, 30.4.2004, s. 54

Komission asetus (EY) N:o 1074/2004
EUVL L 198, 5.6.2004, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 1077/2004
EUVL L 203, 8.6.2004, s. 7

Komission asetus (EY) N:o 1205/2004
EUVL L 230, 30.6.2004, s. 39

Komission asetus (EY) N:o 1431/2004
EUVL L 264, 11.8.2004, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 1743/2004
EUVL L 311, 8.10.2004, s. 19

Komission asetus (EY) N:o 1894/2004
EUVL L 328, 30.10.2004, s. 57

Komission asetus (EY) N:o 2165/2004
EUVL L 371, 18.12.2004, s. 3

Komission asetus (EY) N:o 218/2005 EUVL L 39, 11.2.2005, s. 5	Komission asetus (EY) N:o 2279/1999 EYVL L 279, 29.10.1999, s. 26
Komission asetus (EY) N:o 1034/2005 EUVL L 171, 2.7.2005, s. 11	Komission asetus (EY) N:o 961/2002 EYVL L 148, 6.6.2002, s. 18
Komission asetus (EY) N:o 1197/2005 EUVL L 194, 26.7.2005, s. 11	Komission asetus (EY) N:o 416/2004 EUVL L 68, 6.3.2004, s. 12
Komission asetus (EY) N:o 1317/2005 EUVL L 210, 12.8.2005, s. 8	Komission asetus (EY) N:o 634/2004 EUVL L 100, 6.4.2004, s. 19
Komission asetus (EY) N:o 1319/2005 EUVL L 210, 12.8.2005, s. 13	Komission asetus (EY) N:o 1074/2004 EUVL L 198, 5.6.2004, s. 3
Komission asetus (EY) N:o 1981/2005 EUVL L 318, 6.12.2005, s. 4	Komission asetus (EY) N:o 220/2005 EUVL L 39, 11.2.2005, s. 11
Komission asetus (EY) N:o 1982/2005 EUVL L 318, 6.12.2005, s. 8	Komission asetus (EY) N:o 1035/2005 EUVL L 171, 2.7.2005, s. 15
Komission asetus (EY) N:o 210/2006 EUVL L 36, 8.2.2006, s. 34	Komission asetus (EY) N:o 1101/2005 EUVL L 183, 14.7.2005, s. 64
Komission asetus (EY) N:o 1449/2006 EUVL L 271, 30.9.2006, s. 33	Komission asetus (EY) N:o 1321/2005 EUVL L 210, 12.8.2005, s. 21
(Hedelmä- ja vihannesjalosteet)	Komission asetus (EY) N:o 1439/2005 EUVL L 228, 3.9.2005, s. 9
Komission asetus (ETY) N:o 2077/85 EYVL L 196, 26.7.1985, s. 28	Komission asetus (EY) N:o 1471/2005 EUVL L 234, 10.9.2005, s. 3
Komission päätös 89/198/ETY EYVL L 73, 17.3.1989, s. 54	Komission asetus (EY) N:o 392/2006 EUVL L 65, 7.3.2006, s. 14
Komission asetus (ETY) N:o 2053/89 EYVL L 195, 11.7.1989, s. 11	Komission asetus (EY) N:o 939/2006 EUVL L 172, 24.6.2006, s. 13
Komission asetus (ETY) N:o 2054/89 EYVL L 195, 11.7.1989, s. 14	Komission asetus (EY) N:o 1178/2006 EUVL L 212, 2.8.2006, s. 6
Komission asetus (ETY) N:o 2252/92 EYVL L 219, 4.8.1992, s. 19	Komission asetus (EY) N:o 1205/2006 EUVL L 219, 10.8.2006, s. 7
Komission asetus (ETY) N:o 558/93 EYVL L 58, 11.3.1993, s. 50	Komission asetus (EY) N:o 1207/2006 EUVL L 219, 10.8.2006, s. 9
Komission asetus (EY) N:o 1905/94 EYVL L 194, 29.7.1994, s. 21	Komission asetus (EY) N:o 1235/2006 EUVL L 225, 17.8.2006, s. 22
Komission asetus (EY) N:o 1429/95 EYVL L 141, 24.6.1995, s. 28	(Muu)
Komission asetus (EY) N:o 1591/95 EYVL L 150, 1.7.1995, s. 91	Komission asetus (ETY) N:o 2676/91 EYVL L 253, 10.9.1991, s. 14
Komission asetus (EY) N:o 2315/95 EYVL L 233, 30.9.1995, s. 70	Komission asetus (EY) N:o 2154/96 EYVL L 289, 12.11.1996, s. 2
Komission asetus (EY) N:o 2382/95 EYVL L 244, 12.10.1995, s. 40	Komission asetus (EY) N:o 180/2001 EYVL L 27, 30.1.2001, s. 15
Komission päätös 97/795/EY EYVL L 323, 26.11.1997, s. 37	Komission asetus (EY) N:o 1248/2004 EUVL L 237, 8.7.2004, s. 11
Komission asetus (EY) N:o 956/97 EYVL L 139, 30.5.1997, s. 10	Komission asetus (EY) N:o 1819/2005 EUVL L 293, 9.11.2005, s. 3
Komission asetus (EY) N:o 1622/1999 EYVL L 192, 24.7.1999, s. 33	Komission asetus (EY) N:o 3393/93 EYVL L 306, 11.12.1993, s. 32

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2009/C 30/05)

Päätöksen tekopäivä	17.12.2008
Tuen numero	N 387/08
Jäsenvaltio	Ranska
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Système d'aides au transport
Oikeusperusta	Projet de délibération du Conseil d'Administration de l'ADEME (Agence de l'Environnement et de la Maîtrise de l'Énergie)
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Ympäristönsuojelu
Tuen muoto	Suora avustus
Talousarvio	30 miljoonaa EUR (kokonaisbudjetti)
Tuen intensiteetti	50 %
Kesto	1.1.2009-31.12.2014
Toimiala	Kaikki
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Agence de l'Environnement et de la Maîtrise de l'Énergie (ADEME) 20, avenue du Grésillé BP 90 406 F-49004 Angers cedex 01
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN
ANTAMAT TIEDOTTEET

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

5. helmikuuta 2009

(2009/C 30/06)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi	
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2829	AUD Australian dollaria	1,9772
JPY	Japanin jeniä	115,04	CAD Kanadan dollaria	1,5807
DKK	Tanskan kruunua	7,4511	HKD Hongkongin dollaria	9,9472
GBP	Englannin punttaa	0,878	NZD Uuden-Seelannin dollaria	2,5033
SEK	Ruotsin kruunua	10,6265	SGD Singaporin dollaria	1,9325
CHF	Sveitsin frangia	1,4919	KRW Etelä-Korean wonia	1 770,63
ISK	Islannin kruunua		ZAR Etelä-Afrikan randia	12,7571
NOK	Norjan kruunua	8,779	CNY Kiinan juan renminbiä	8,7708
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK Kroatian kunaa	7,3952
CZK	Tšekin korunaa	28,248	IDR Indonesian rupiaa	14 962,46
EEK	Viron kruunua	15,6466	MYR Malesian ringgitiä	4,6372
HUF	Unkarin forinttia	294,99	PHP Filippiinien pesoa	60,72
LTL	Liettuan litiä	3,4528	RUB Venäjän ruplaa	46,601
LVL	Latvian latia	0,7032	THB Thaimaan bahtia	44,845
PLN	Puolan zlotya	4,6485	BRL Brasilian realia	2,9559
RON	Romanian leuta	4,279	MXN Meksikon pesoa	18,5251
TRY	Turkin liiraa	2,1032	INR Intian rupiaa	62,426

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

V

(Ilmoitukset)

KILPAILUPOLITIIKAN TOIMEENPANOON LIITTYVÄT MENETTELYT

KOMISSIO

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä**(Asia COMP/M.5465 — Orkla/Sapa)****Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2009/C 30/07)

1. Komissio vastaanotti 30. tammikuuta 2009 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla norjalainen yritys Orkla ASA (Orkla) hankkii asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun määräysvallan ruotsalaisessa yrityksessä Sapa AB (Sapa) ostamalla osakkeita.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
 - Orkla: merkkikulutustavarat, alumiinituotteet, uusiutuva energia, erikoismateriaalit, finanssi-investoinnit,
 - Sapa: puristettujen kevytmetalliseoksisten tuotteiden valmistus ja toimitus.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin. Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 nojalla ⁽²⁾.
4. Komissio pyytää kolmansia osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa. Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksitse (numeroon (32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.5465 — Orkla/Sapa seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 56, 5.3.2005, s. 32.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.5459 — Alcoa/Elkem Aluminium)
Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 30/08)

1. Komissio vastaanotti 29. tammikuuta 2009 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yhdysvaltalainen yritys Alcoa Inc. (Alcoa) hankkii asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräysvallan norjalaisessa yrityksessä Elkem Aluminium ANS (Elkem Aluminium) ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— Alcoa: alumiiniteollisuus, mukaan luettuna primaarialumiinin tuotanto, myynti ja markkinointi,

— Elkem Aluminium: primaarialumiinin tuotanto, myynti ja markkinointi.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin. Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 nojalla ⁽²⁾.

4. Komissio pyytää kolmansiä osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksitse (numeroon (32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.5459 — Alcoa/Elkem Aluminium seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 56, 5.3.2005, s. 32.

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.